

สำนักงานเกษตรจังหวัดพะเยา

บำรุงดินและการเกษตร

เตือนภัย การระบาด โรคกาบใบแห้ง

ฉบับที่ 3 ประจำปี 32/2563 วันที่ 3 กันยายน 2563

โรคกาบใบแห้ง (Sheath blight Disease)

พบมาก ในนาขลประทาน ภาคกลาง ภาคเหนือ และ ภาคใต้

สาเหตุ เชื้อร้า *Rhizoctonia solani* (*Thanatephorus cucumeris* (Frank) Donk)

อาการ เริ่มพบริโภคในระยะแตกกอ จนถึงระยะเก็บเกี่ยว ยิ่งต้นข้าวมีการแตกกอมามากเท่าไร ต้นข้าวก็จะเปียดเสียดกันมากขึ้น โรคก็จะเป็นรูนแรง ลักษณะแพลงสีเขียวบนทราย ขนาดประมาณ 1-4 x 2-10 มิลลิเมตร ปรากฏตามกาบใบ ตรงบริเวณใกล้รากต้นน้ำ แพลงจะคลุกเคลียให้ญี่ขึ้นจนมีขนาดไม่จำกัดและคลุกเคลียขึ้นถึงใบข้าว ถ้าเป็นพันธุ์ข้าวที่อ่อนแอ แพลงสามารถคลุกเคลียลึกลงในร่องและกาบทุ่มลงข้าว ทำให้ใบและกาบใบเหลืองแห้ง ผลผลิตจะลดลงอย่างมากมาย

การแพร่ระบาด เชื้อร้าสามารถสร้างเม็ดขยายพันธุ์ อยู่ได้นานในตอซังหรือวัชพืช ในนาตามเดินนา และมีชีวิตข้ามฤดูหมุนเวียนทำลายข้าวได้ตลอดฤดูกาลการทำนา การป้องกันกำจัด

- หลังเก็บเกี่ยวข้าว และเริ่มฤดูใหม่ ควรพลิกໄโคหน้าดินหากแಡด เพื่อทำลายเม็ดขยายพันธุ์ (Fruiting body) ของเชื้อร้าสาเหตุโรค
- กำจัดวัชพืชตามคันนาและแหล่งน้ำ เพื่อเพื่อทำลายพืชอาศัยของเชื้อร้าสาเหตุโรค
- ใช้ชีวภัณฑ์บาซิลลัส ซับทิลิส (*Bacillus subtilis*, เชื้อแบคทีเรียปฎิปักษ์) ในอัตราที่ระบุ
- ใช้สารป้องกันกำจัดเชื้อร้า เช่น โพร์พิโนนาโซล เพนไชคูรอน (25% ดับบลิวพี) ตามอัตราที่ระบุโดยพ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อร้านี้ในบริเวณที่เริ่มพบริโภค ไม่จำเป็นต้องพ่นทั้งแปลง เพราะโรคกาบใบแห้งจะเกิดเป็นหย่อม

นางสาววิชยา บิณฑูล นักวิชาการและนักวิชาชีวศึกษา : รายงาน
E-mail : phakha08@hotmail.com โทร. 035-391672 , 0881769696
ชื่อคู่トイย : สำนักงานเกษตรจังหวัดพะเยา

สำนักงานเกษตรวิจัยท่องเที่ยวและศิลปาชล

ข่าวส่งเสริมการเกษตร

เตือนภัย การระบาด โรคใบขุดสีน้ำตาล

ฉบับที่ 3 ฉบับที่ 34/2563 วันที่ 17 กรกฎาคม 2563

โรคใบขุดสีน้ำตาล (Brown Spot Disease)

พบมาก ทั้งนาข้าวฟัน และ นาขลประทาน ใน ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันตก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคใต้

สาเหตุ เชื้อรา Bipolaris oryzae (Helminthosporium oryzae Breda de Haan.)

อาการ แมลงที่ใบข้าว พบรากในระยะแตกกอ มีลักษณะเป็นจุดสีน้ำตาล รูปกลมหรือรูปไข่ ขอบนอกสุดของแผลมีสี
เหลือง มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5-1 มิลลิเมตร แผลที่มีการพัฒนาเติบโตขนาดประมาณ 1-2 x 4-10 มิลลิเมตร
บางครั้งพบแผลไม่เป็นวงกลมหรือรูปไข่ แต่จะเป็นรอยเบื้องคัลย์สนิมกระჯัดกระจายทั่วใบใบข้าว แผลยังสามารถ
เกิดบนเมล็ดข้าวเปลือก(โรคเมล็ดด่าง) บางแผลมีขนาดเล็ก บางแผลอาจใหญ่คูลุ่มเมล็ดข้าวเปลือก ทำให้เมล็ด
ข้าวเปลือกสกรูก เสื่อมคุณภาพ เมื่อนำมาใบข้าวสารจะหักง่าย

การแพร่ระบาด เกิดจากสปอร์ของเชื้อราปะลิวไปตามลม และติดไปกับเมล็ด

การป้องกันกำจัด

- ใช้พันธุ์ต้านทานที่เหมาะสมกับสภาพท้องที่ และโดยเฉพาะพันธุ์ที่มี
คุณสมบัติต้านทานโรคใบสีส้ม เช่น ภาคกลางใช้พันธุ์ปุ่มรานี 1 ภาคเหนือ
และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้พันธุ์เหนียวสันป่าตอง และทางยี 71

- ปรับปรุงดินโดยการไถกลบฟ่าง หรือเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ดินโดยการปลูกพืชปุ่ยสด หรือปลูกพืชหมุนเวียน
เพื่อช่วยลดความรุนแรงของโรค

- คลุกเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูกด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น แมนโคเซบ หรือการเบนดาซิม+แมนโคเซบ อัตรา 3
กรัม / เมล็ด 1 กิโลกรัม

- ใส่ปุ่ยใบแพตสเชียมคลอไรด์ (0-0-60) อัตรา 5-10 กิโลกรัม / ไร่ ช่วยลดความรุนแรงของโรค

- กำจัดวัชพืชในนา ดูแลแปลงให้สะอาด และใส่ปุ่ยในอัตราที่เหมาะสม

- ถ้าพบอาการของโรคใบขุดสีน้ำตาลรุนแรงทั่วไป 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ใบในระยะข้าวแตก ก็ต้องทำการกำจัด เชื้อรา เช่น ฉีดเฟนฟอสคาร์เบนดาซิม แมนโคเซบ หรือ การเบนดาซิม+แมนโคเซบ ตามอัตรา
ที่ระบุ

นางสาววิชิตา บิตริษฐ์ นักวิชาการสั่งสมทางเกษตร : รายงาน

E-mail : phakhal08@hotmail.com โทร. 035-391672 , 0881769696

ข้อจำกัด: สำเนาทางเอกสารอ่านได้ยาก (กลุ่มคนอ่านยาก)

เตือนภัย การระบาด ชน่อนกระตุ้นข้าวโพดลายจุด

ปีที่ 3 ฉบับที่ 33/2563 วันที่ 8 กันยายน 2563

ชน่อนกระตุ้นข้าวโพดลายจุด (Fall armyworm)

เป็นศัตรูสำคัญของข้าวโพด นอกจากนี้ยังกินพืชอาหารมากกว่า 80 ชนิด เช่น ข้าว อ้อย ข้าวฟ่าง พืชตะไคร่ มะเขือเทศ มันฝรั่ง ยาสูบ ฝ้าย ทานตะวัน กล้วย กระเทียม ชิง มันเทศ พริก พืชตะไคร่ หล้า พืชตะไคร่แดง และ พืชผัก เป็นต้น

วงจรชีวิต ชน่อนกระตุ้นข้าวโพดลายจุด ใช้เวลา 30-40 วัน เมื่อผสมพันธุ์แล้ว ผีเสื้อเพศเมียจะวางไข่ในเวลากลางคืน โดยวางไข่เป็นกลุ่ม ประมาณ 100-200 ฟอง มีไข่ปกคลุมไข่ ผีเสื้อเพศเมียหนึ่งตัววางไข่ได้ประมาณ 1,500-2,000 ฟอง ระยะเวลา 2-3 วัน ชน่อนมี 6 วัย ระยะหอน 14-22 วัน ชน่อนที่โตเต็มที่มีขนาดลำตัวยาว 3.2-4.0 เซนติเมตร จะถึงตัวลงตินเพื่อเข้าทักษัตต์ ระยะทักษัตต์ 7-13 วัน จึงเป็นตัวเมียวัย มีชีวิต 10-21 วัน ตัวเต็มวัยบินได้ไกล เสี่ยง 100 กิโลเมตรต่อคืน

เริ่มวางไข่บนต้นข้าวโพด ตั้งแต่ข้าวโพดออกอ่อนประมาณ 3-4 วัน โดยพบกลุ่มไข่ทึ้งต้านบนใบ ใต้ใบ และที่โคนต้น หลังจากพักจากไข่ หนอนขนาดเล็กจะรวมกลุ่มกัดกินผิวใบ เทืนเป็นรอยทำลายเสี้ยวที่ผิวใบเมื่อข้าวโพดอายุ 6-7 วัน (10-11 วันหลังปลูก) ลักษณะเป็นจุดหรือเป็นแผลเสี้ยว หนอนตัวเล็กที่เพิ่งฟักสามารถกระจายไปยังต้นข้าวโพดโดย ลม หนอนกระตุ้นข้าวโพดลายจุดของกินพืชส่วนที่อ่อน จึงเข้าไปทำลายในยอดข้าวโพด ในสภาพที่อากาศร้อนจัด ก่อน เข้าสู่ฤดูฝน (เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน) อุณหภูมิ 36-41 องศา หนอนที่อายุประมาณ 5 วัน จะลงมาอยู่ใต้ดินบริเวณ โคนต้น และกัดกินเนื้ออ่อนเยื่อเจริญส่วนโคนต้น ทำให้ยอดข้าวโพดแสดงอาการเหี่ยว ต้นตาย ต้นที่ยอดตายบางต้นมักจะมี การแตกหน่อข้าง แต่ถ้าสภาพดินเปียกหรือแห้ง หนอนมักจะไม่ลงมาทำลายใต้ดินบริเวณโคนต้น

หนอนวัยที่ 3-6 เป็นระยะที่ทำการเสียหายมาก โดยกัดกินอยู่ในยอดข้าวโพด ระยะก่อนที่ออกตัวผู้จะโผล่ หนอน จะกัดกินเกรสรตัวผู้ หลังจากใบยอดคลื่นทึ้งหมวดออกตัวผู้โผล่ หนอนจะขยัยไปกัดกินใหม่ และจะเปลือกหุ้มฝักเข้าไปกัด กินภายในฝัก ดังนั้นจึงควรป้องกันกำจัดก่อนระยะติดตอก ออกฝัก (หลังอก - 45 วัน) เพื่อลดปริมาณหนอนให้ ได้มากที่สุด ทำให้มีจำเป็นต้องการพ่นสารในระยะออกฝัก หรือระยะสมน้ำหนักเมล็ด เนื่องจากหนอนได้เข้าไปอยู่ ในฝัก การพ่นสารจึงไม่มีประสิทธิภาพในการกำจัดหนอน

การป้องกันข้าวโพดในฤดูฝน หากมีการกระจายของฝนตี ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ความรุนแรงในการระบาดของหนอน กระตุ้นข้าวโพดลายจุดจะลดลง ฝนสามารถช่วยล้างกลุ่มไข่ หรือ หนอนขนาดเล็กที่เพิ่งฟัก หรือทำให้หนอนที่อยู่ในดินซึ่ง กำลังจะเข้าดักแด้ รวมทั้งดักแด้ที่อยู่ในดินมีชีวิตติดตันอยู่ ทำให้สามารถเว้นระยะห่างในการพ่นสารและลดจำนวน ครั้งในการพ่นสารลงได้ อย่างไรก็ตามยังต้องมีการติดตามสำรวจแปลงอย่างอย่างสม่ำเสมอ

วิธีการป้องกันกำจัดหนอนกระตุ้น fall armyworm หากพบร่องหนอนขนาดเล็กให้เก็บหนอนทำลายทิ้ง และใช้ชีวภัณฑ์ ได้แก่ เชือ BT สายพันธุ์ไอชาไว หรือ สายพันธุ์เคอร์สต้ากี ชนิดผง อัตรา 40-80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 4-7 วัน เมื่อพบการระบาด หากพบไข่ทำลายโดยเก็บกลุ่มไข่ทำลายทิ้ง ส่วนตัวเต็มวัยสามารถทำลายโดยใช้กับดักทราบเห็นียว สีเหลืองจำนวน 80 กับดัก/ไร่ หนอนที่เข้ามาดินใหญ่ให้หยิบให้ทำลายโดยใช้แมลงด้วหัว ได้แก่ แมลงทางหนึบหรือวนพิษชาต และในกรณีที่ใช้เคมีให้ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ดังนี้

- สารสปินेटอร์ (spinetoram) 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
- สารคลอร์แพรานิลิโปรล (chlorantraniliprole) 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สาร ฟลูบีนไดอะมิด (flubendiamide) 20% WG อัตรา 6 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร
- สารคลอร์ฟีนาเพอร์ (chlorfenapyr) 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
- สารอินดอกชาคาร์บ (indoxacarb) 15% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

นางสาววัลลิษา บุติยาวงศ์ นักวิชาการส่งเสริมเกษตร : อาจารย์

E-mail : phakhai08@hotmail.com โทร.035-391672 ,0881769696

ชื่อสำเนียง : ล่านักงานเกษตรอาช่อร์ (กลุ่มงานอาชีวศึกษาชีวฯ)

